

est in ceteris vita commerciis, qui sicut
debet iucundus est, amicus, & mediocri-
tas. amicitia: qui excedit, si nullius rei cau-
sa, obsequiosus: si ob vilitatem aliquam
suam id facit, adulator: at qui deficit, in
omnibusque in iucundè se gerit, litigiosus
quidam & morosus appellatur. Sunt quo-
que in affectibus, & in iis quæ cirea affe-
ctus sunt, mediocritates quædam. verecun-
dia enim virtus quidem non est, sed lau-
datur: tamq[ue] simili modo verecundus, nā
& in his alius mediocris dicitur, alius ex-
cedens, alius deficiens, atq[ue] excedens qui-
dem q[ui]asq[ue] pauidus, qui in omnibus vere-
cundatur: deficiens qui nihil omnino ve-
retur, impudens: mediocris verecundus ap-
pellatur. Indignatio quoq[ue] inuidie mediocri-
tas est & malevolentie: qui quidem ha-
bitus circa illam ægritudinem & volupta-
tē versatur, q[ui]oq[ue] suscipitur ex iis quæ aliis
contingunt, indignabundus enim dolore
afficitur, cùm aliquos prospera fortuna in-
dignè vii videt, inuidus verò hunc exce-
dens ex omnibus dolorem percipit, at ma-
leolus tantum à dolendo deficit, vi etiā
gaudeat. Ac de his quidem alius erit dis-
ferendi locus. De iustitia quoque quia
non simpliciter dicitur, postea distingue-
mus, ac de vita que quomodo mediocri-
ties sint, explicabimus, devirtutibus item
rationalibus simili modo.

Кефаліон - №

Τριῶν δὲ μεταδέσποιν οὐ πῶν, μόνον ἡρῷον
κινῶν, ταῖς μὲν, καθ' ἐνδρολιθοῖς δέ,
καὶ τὸν ἑλλειψίν· μάλιστὶ αἰτεῖται, τῆς μεταδέσποι-
τος, πατεῖται πεῖσταις αὐτούς εἰναι παῖς· αὐτὸν
γὰρ ἀκριτοῦ, καὶ τὴν μάστην, καὶ διγόνην εὐαγγελίαν
εἰστὸν δὲ μέσον, ταῖς ἀκραῖς ὁστέοις γὰρ τὸ δι-
στον, πρὸς αὐτὸν τὸ ἔλαστρον, μετ' οἷον περὸς δὲ τὸ
μετίζον, ἔλαστρον· οὕτως εἴ μέσον ἔχει, περὸς
μὲν τὰς ἑλλειψίδες, ἐνδρολιθοῖς· περὸς δὲ τὰς
ἐνδρολιθούς, ἑλείποιστον, ἐν τοῖς πάθεσι,
καὶ τὰς περιφέξεις· ὃ γὰρ αἰδρέσσον, περὸς μὲν
τὸν δεῖλον, δραστικὸν φαινετεῖ· περὸς δὲ τὸν δρα-
στικὸν, δεῖλον· ὄμοιος δὲ καὶ σύβραχον, περὸς μὲν
τὸν αἰγάληπον, αἰκάλασος· περὸς δὲ τὸν α-
κόλασον, αἰαίληπτος. ὃ δὲ ἐλευθέρος^α,
περὸς μὲν τὸν αἰελεύθερον, ἀστωτος· περὸς
δὲ τὸν ἀστωτον, αἰελεύθερον· διὸ καὶ α-
πωδιωμένη τὸν μέσον οἱ ἀστροί, ἐνέστη-
σον πρὸς ἕκκειτον, καὶ πελοῦσι τὸν αἰ-
δρέσσον, ὃ μὲν δεῖλος, θρασους· ὃ δὲ θρε-
στος, δεῖλον. καὶ διπλή τοῖς ἀλλων αἰδρέσσον.
οὕτω δὲ αἰτεῖται μεταδέσποιν δημήτετούς,

CVm tres autem dispositiones sint, duo
scilicet vitia, per excessum vnum, alteru per defectum, & virtus vna, quæ me-
diocritas est: omnes omnibus quodammo-
do opponuntur, extremæ enim & mediæ,
& inter se contraria sunt: media verò ex-
tremis, nā quemadmodū æquale, si minori
Ecōparetur, maius: si maior, minus euadit:
ita quoque medijs habitus tā in affectibus
quam in actionibus, si ad defectus specte-
mus, excedunt: si ad excessus, deficiunt, for-
tis enim respectu ignavi audax: respectu
audacis contrà ignavis videtur, simili mo-
do etiam temperans, si ad stupidum refe-
ratur, intemperans: si ad intemperantem:
stupidus, item liberalis ad auarū compa-
ratus, prodigus: ad prodigum verò auarus,
vnde efficitur, vt extremiti mediū ad alte-
Frū vterq. expellant: & fortē quidē timidus
audacem, audax timidū vocet, atque in a-
lliis simili modo. Cūm hæc igitur ita inter
se opposita sint: extremis maior inter se
quam cum medio contrarietas est, quippe
cum longius à se mutuo quam à medio
distant, quemadmodum magnum à par-
uo & parvum à magno abest longius,